

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudkyň JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **Mauris scelerisque s. r. o.**
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským
sídlem Palackého 151/10, 796 01 Prostějov

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2023 č. j. 1533/23/5100-41453-712140,
ve věci zajišťovacích příkazů

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 9. 9. 2022, č. j. 3658216/22/3202-80545-810297 a č. j. 3659028/22/3202-80545-810297 – zajišťovací příkazy na dosud nestanovenou daň z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen a listopad 2021.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

2. Žalobce v žalobě namítl, že správní orgány opomíjejí žalobcovo vysvětlení a důkazní prostředky prokazující, že nedoplatky daně u dceřinných společností vznikly kvůli druhotné platební neschopnosti vlivem vývoje v jiné kauze a na ni navazujícího postupu obchodních partnerů a orgánů finanční správy u odběratelů žalobce. Jakmile byla žalobcova jednatelka puštěna z vazby, začala pracovat na řešení.
3. Dále namítl, že je ekonomicky opodstatněné rozdělit obchodní činnost do více společností, takto funguje množství jiných společností. Pokud správce daně tvrdí, že určitý obchodní model nemá ekonomické opodstatnění, měl by provést minimálně srovnání s jinými subjekty, pokud ne přímo znalecký posudek. Podle žalobce nebyla šetřena práva daňového subjektu – zajišťovací příkazy jsou až nejzazším nástrojem, na správce daně je nutno klást alespoň elementární požadavky na podložení jeho závěrů v zajišťovacím příkazu stran existence podvodu.
4. Podle žalobce nebyly dány důvody pro předběžnou vykonatelnost zajišťovacích příkazů. Žalobce od počátku nabízel maximální součinnost, nikdy nevyváděl žádný majetek, i tak mu však nebyla dána šance zaplatit zajišťovanou daň ve standardní lhůtě.
5. Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby, plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsah správního spisu, a zopakoval stěžejní důvody pro vydání zajišťovacích příkazů.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce je agenturou práce, zajišťoval subdodavatelsky služby spojené s ostrahou, a to tak, že je nakupoval pouze od dodavatelů – společností založených v jeden den žalobcem, který je v nich statutárním orgánem a jediným společníkem (Scelerisque Alfa, Beta...). Tyto služby žalobce prodával odběratelům, kteří s ním byli personálně propojeni (jednatelka žalobce i dodavatelů P. Č., odběratelé ovládaní jejím švagrem R. Č.), odběratelé pak měli smlouvy na ostrahu s obchodními řetězci, supermarkety. Vzhledem ke zjištění, že fyzické osoby uzavíraly bianco dohody o provedení práce bez data počátku výkonu práce a pro více různých zaměstnavatelů, dovedl správce daně, že žalobcovi dodavatelé byli vloženi jako umělé fakturační články, určité „zásobníky“, aby bylo možno účelově převádět dohody o provedení práce (aby v případě překročení zákonných limitů nedocházelo k odvodům zdravotního a sociálního pojištění). Žalobcovi dodavatelé neměli žádný majetek, vše včetně účetnictví pro ně vedl žalobce, kontrolní hlášení podávali pozdě, neplatili vyměřenou DPH. To vše za situace, kdy byla P. Č. trestně stíhána za krácení daně, spočívající v tom, že od roku 2017 do roku 2020 vedla účetnictví pro společnosti v jiném řetězci, založeném však na stejném principu jako nyní, kde figuroval opět její švagr R. Č. a dále i její manžel M. Č. Zajišťovací příkazy na dosud nestanovenou daň z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen a listopad 2021 ze dne 9. 9. 2022 mají 65 stran velmi hutného textu, vše je precizně popsáno s konkrétními odkazy na zdroje

informací. Napadené rozhodnutí žalovaného pak na 17 stranách výstižně shrnuje podstatu věci a konkrétně se vypořádává s odvolacími námitkami.

8. Podle § 167 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., v příslušném znění (dále jen „daňový řád“), je-li odůvodněná obava, že daň, u které dosud neuplynul den splatnosti, nebo daň, která nebyla dosud stanovena, bude v době její vymahatelnosti nedobytná, nebo že v této době bude vybrání daně spojeno se značnými obtížemi, může správce daně vydat zajišťovací příkaz.
9. V souladu s judikaturou, jak ji také citovaly správní orgány v rozhodnutích, jsou podmínkami pro vydání zajišťovacího příkazu na daň dosud nestanovenou jednak přiměřená pravděpodobnost, že daň bude v budoucnu stanovena, a dále odůvodněná obava o její dobytost.
10. Krajský soud nejprve připomíná, že *míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobceho advokáta* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010 č. j. 4 As 3/2008-78). Jak vyplývá z judikatury, smyslem přezkumu rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví není stále dokola opakovat již jednou vyřčené a soud se může v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním napadeného správního rozhodnutí odkazovat na odůvodnění napadeného správního rozhodnutí (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2021, č. j. 1 Afs 273/2019-50 či z dřívějších rozhodnutí rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007 č. j. 8 Afs 75/2005-130). S vědomím výše uvedeného přistoupil soud k vypořádání žalobních námitek.
11. Pokud jde o námitku uvedenou v bodě 2. tohoto rozsudku, správce daně v zajišťovacích příkazech nejprve uvedl velmi podrobně vše, co shromáždil pro své závěry o tom, že žalobce je vědomým účastníkem řetězce zasaženého daňovým podvodem, a poté konkrétně popsal útlum ekonomické činnosti žalobce, ukončování smluv s pracovníky u dodavatelů, absenci aktuálních nabídek práce na webu, v kombinaci s tím, že žalobce nemá žádný postizitelný majetek (žádné nemovitosti, pouze 1 vozidlo v hodnotě asi 300 000 Kč), pouze částky na bankovním účtu. Soud se zcela shoduje se závěry správce daně a žalovaného, že v daném případě byly naplněny obě podmínky pro vydání zajišťovacích příkazů, jak přiměřená pravděpodobnost, že daň bude v budoucnu stanovena, tak odůvodněná obava o její dobytost. Žalobce v žalobě vytrhává a zdůrazňuje pouze jednu z dílčích okolností věci (vazbu jednatelky v rámci trestního stíhání), bez ohledu na celý komplex dalších rozhodných zjištění. Tato žalobní námitka není důvodná.
12. Námítka, uvedená v bodě 3. tohoto rozsudku, je zcela obecná, proto k ní soud pouze uvádí, že si lze představit různá fungující ekonomická uskupení, založená na rozdělení činností do jednotlivých spolupracujících útvarů, nicméně správce daně a žalovaný se zde zabývali konkrétní situací, podloženou množstvím konkrétních zjištění, jejich závěry považuje soud za logické a přesvědčivé, pro účely vydání zajišťovacích příkazů jsou nejen dostačující, ale naopak překračující běžné požadavky zákona a judikatury. Tato žalobní námitka není důvodná.

13. Pokud jde o hrozící nebezpečí z prodlení (§ 167 odst. 3 daňového řádu, § 103 zákona č. 235/2004 Sb., v příslušném znění), žalovaný se touto námitkou zabýval v bodech 80 a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí, správce daně v bodech 254 a násl. odůvodnění zajišťovacích příkazů, když předtím se podrobně zabýval majetkovými poměry žalobce (body 237 a násl.). Žalobce v žalobě na to nijak konkrétně nereagoval, takže soud jen stručně opakuje, že žalobce nejen, že zjevně utlumoval činnost, ale navíc ji převáděl do jiné společnosti (WORKLIVE CZ – 22 zaměstnanců od žalobce, taktéž P. Č. je tam zaměstnána od 1. 7. 2022) a začal tvořit novou strukturu podle předchozího vzorce (12 jiných společností – WORKLIVE ONE, TWO...), přičemž jediné, co měl, byly finanční prostředky na bankovním účtu. Ani námitka ohledně předběžné vykonatelnosti není důvodná.
14. S ohledem na výše uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
15. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly v řízení žádné náklady převyšující jeho běžnou činnost, soud proto rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve II. výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 21. června 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu